

La Rambla

Oberta al mar i a la muntanya oberta.
Primer les cases exigia iguals.
Ara n'admet de tota mida. Amb pals
I fils d'antena sembla més desperta.

Estiu. Cadires sota els plàtans. Certa
Mena de gent que s'eximeix de mals
llegint diaris i escoltant pardals.
Taxis estesos en columna inerta.

Mes de ve la nit i altre vestit li posa.
Tumult de blancs, liles, vermells i rosa.
Fresseig constant sobre l'asfalt calent.

A dalt els arbres amb la llum rutilen.
I per les soques els secrets s'enfilen
D'amor que els llavis, àgils, van dient.

Joan Antònio i Guàrdias . **Sonets tarragonins**. Tarragona, 1951. Pàg. 63